

Det var en fejl, at Den Sorte Svane ikke blev nomineret til Cavlingprisen 2024, men heldigvis viste det sig, at serien om den juridiske rådgiver Amira Smajic ikke var slut. I år er udkommet to nye episoder, der i egen ret – og som en afrunding af det samlede værk – fortjener Cavlingprisen.

På flere måder overgår TV 2 og Mads Brügger de fem afsnit fra 2024 med afsnit 6 og 7. Nu gælder det ikke kun jagten på kulørte banditter. Nej, som i en anden systemkritisk kriminalroman fra 1970'erne viser skurken i de to nye afsnit sig at være selve samfundet – i form af politiet, der angiveligt instruerer seriens hovedkilde, Amira Smajic, i at lyve sig fri af en straffesag og i at spionere mod frie medier, muligvis uden en dommers accept.

Der er hvirvlet meget støv op om de metoder, som holdet bag Den Sorte Svane har taget i anvendelse. Er der sket hacking, sådan som kritikere af serien hævder? Har man krydset andre fagligt etiske grænselinjer? Noget af kritikken kunne TV 2 afvise, andet synes fortsat uafklaret. Men seriens risici bør ikke afholde Cavling-komiteén fra at nominere et journalistisk produkt, der i tyngde, kreativitet og offentlig interesse er uden sidestykke i de senere års journalistik.

Svanens betydning kan også registreres i, at de chefredaktører, der kritiserede serien sønder og sammen, selv viderebragte dens afsløringer i deres egne medier med taknemmelighed.

Man bør påskønne dristighed, også med priser. Og som seer af Den Sorte Svane får man faktisk indblik i de dilemmaer, som arbejdet med serien rejste. Vi er med, når holdet bag Den sorte svane træffer de farlige beslutninger, som er nødvendige for, at de kan nå frem til de sensationelle afsløringer, de vitterligt opnår. Det er uvurderlig viden, også for alle som interesserer sig for journalistisk metodearbejde.

Bedste hilsner

Christoffer Zieler